

er nogen anden Vej at gaa end den, hvor- paa der er slaaet ind. Det er jo vel muligt, at man skulde være gaaet til at gennemføre det første Alderdomsforsørgelsesforslag eller noget lignende; men der blev jo rejst en saa voldsom Agitation mod den forlangte Selvhjælp i dette Lovforslag, saa at det maatte betragtes som en Umulighed at faa det gennemført; og det vilde ikke en Gang have virket heldigt, om det var blevet gennemført, da det havde saa megen Animositet imod sig i Befolkningen. Jeg for mit Vedkommende er i Grunden ganske glad ved, efter at jeg nærmere har overvejet det, at dette Lovforslag ikke blev gennemført, men at Regeringen i Stedet for at gaa den Vej at drage et Skel mellem den Del af de fattige, der ikke kunne hjælpe til, og den Del af de mere bemidlede, som kunne hjælpe til og blive Genstand for anden Forsørgelse. Jeg tror nemlig, at det er Forskillelse eller ogsaa en for Lovgivere aldeles utilladelig Uvidenhed, hvis man vil paastaa, at alle fattige bør have akkurat den samme fint udviklede Uresfølelse, uden Hensyn til deres Fortid, Anstuelser, Kundskaber, Omgivelse, Dannelselse, Individualitet o. s. v. Ege saa sitter som jeg derfor er paa, at dette Lovforslag, naar det blev gennemført, vilde vække Tilfredshed i mangfoldige fattige Hjem, at det navnlig under normale Forhold, naar de kunne komme til at leve i Ro, vil vække Tilfredshed i mange tusinde Hjem i vort Land, lige saa sikker er jeg paa, at de andre ubemidlede, hvorom det gælder, at selve Regeringsforslaget, saaledes som det blev forelagt for nogle Aar tilbage, ikke vilde kunne tilfredsstille dem, at hvis de skulde være glade ved en Alderdomsforsørgelse, maatte den have Præget af at være en Livrente. Jeg er saa langt fra at tro, at dette Lovforslag lægger nogen Hindring i Vejen for en saadan Livrente for andre ubemidlede, at jeg tværtimod tror, det er den rigtige Vej at gaa, at begynde med dette, og naar vi saa have faaet fat paa dem, der ikke kunne hjælpe til, og saa overskuet Virkningerne af denne Lov, kunne vi med langt større Held og Frimodighed tage fat paa den følgende. Altsaa, jeg er i det hele og store glad ved Lovforslaget og vil ogsaa stemme for det, men der er et Punkt, som jeg er meget fed af, og som jeg saa indstændigt som muligt vil bede det høje

Ting tage under Overvejelse, om det ikke var muligt at faa det forandret, det er Bestemmelsen i § 7, at Opholds kommunen skal have refunderet $\frac{3}{4}$ af Udgifterne. Det er allerede galt nok, at det staar i Fattigloven, men der er dog den Omstændighed, at de skulle have opholdt sig en vis Tid i Byen først og maaste have lagt nogen Arbejdskraft i denne By, og ogsaa den Omstændighed, at de kunne hjemsendes, hvis det gaar alt for vidt med Fattigunderstøttelsen. Men her er ingen Betingelser, de kunne flytte ind i Byen med det 60de Aar. Det er aldeles ikke noget Tankeeksperiment, det vil i mangfoldige Tilfælde ske; jeg er overbevist om, at man vil paa Landet spare Pengene til Asyl-ler; thi Folk ville foretrække at tage ind til Byerne, hvor de omtrent have samme Lejlighed til at faa Huslejlighed, mange Steder i alt Fald, og hvor de have mange Bevemmeligheder, og hvor de maaste ogsaa kunne faa rigeligere Understøttelse. Det vil ganske kolossalt forøge Byernes Byrde, og ærede Medlemmer vide jo, hvor mange Byer der i Forvejen ere haardt bebyrdede og ere ved 7—8 pCt. i Skat; de kunne ikke ret vel taale at komme højere op. Jeg ved ikke, om det kan lade sig gøre at faa denne Forandring ind, kan det ikke lade sig gøre, nu vel! Saa tage vi Forslaget alligevel; men jeg vil bede saa indstændigt som muligt det høje Ting at tage under Overvejelse, om ikke denne Bestemmelse kunde forandres, om det ikke for denne Lovs Vedkommende kunde siges, at de skulle have hele Udgiften refunderet, eller i hvert Fald, om ikke Brøken kunde gøres anderledes, f. Eks. $\frac{1}{2}$ i Stedet for $\frac{1}{4}$ eller i den Stil.

P. Knudsen: Jeg tror ikke at være ubesteden, naar jeg tilskriver det Parti, jeg tilhører, Vren af at have rejst Spørgsmaalet om de ubemidlede Alderdomsforsørgelse paa den Basis, at der ikke af de ubemidlede selv skal fordras Selvhjælp for at komme i Betragtning. De mislykkede Forsøg paa at komme de alderdomssvage til Hjælp, som det ærede 2det Medlem for 11te Aars (Th. Nielsen) omtalte, regner jeg for Forsøg paa at løse Spørgsmaalet paa en anden Basis end den, som Socialdemokratiet mener, at det bør løses paa, og naar de ere mislykkede, er det, fordi man ikke har taget den